

תפ"ח (מרכז) 885-11-18 - מדינת ישראל נ' וואסה מסרשה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד תפ"ח 885-11-18 מדינת ישראל נ'

06 ינואר 2021

מסרשה(עציר)

לפני כבוד השופטת - נשיאה רות לורך, שופטת דבורה עטר, שופט עמי קובו המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם

וואסה מסרשה (עציר)

1

נובחים: 2

הילה

עוה"ד

המאשימה

ב"כ

3

אדלמן

ב"כ הנאשם עוה"ד גיא עין צבי

4

תמי

עוה"ד

הקורבן

משפחת

ב"כ

5

קלנברג

משפחת

המנוחה

6

הנאשם הובא על ידי שב"ס

7

8

9

10

11 12 13

14 "„

15

גזר דין

עמוד 1

1. הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות, בעבירת רצח, לפי סעיף 300(א) בחוק העונשין, תשל"ז- 18 1977 (להלן: "החוק"). 19

20 כתב האישום ייחס לנאשם עבירת של רצח בכוונה תחילה לפי סעיף 300(א)(2) בחוק (טרם
21 תיקון 137 בחוק). הנאשם אישר את היסוד העובדתי בכתב האישום ואולם כפר בכוונה לגרום
22 למות המנוחה. בהכרעת הדין נקבע כי המאשימה הוכיחה מעבר לספק סביר שהתקיימו
23 בנאשם כל יסודות עבירת הרצח לפי סעיף 300(א)(2) בחוק העונשין, טרם התיקון בחוק,
לרבות היסוד הנפשי הנדרש של כוונה תחילה. עוד נקבע כי הואיל ולאחר תיקון 137 בחוק, 24 יש להחיל על
הנאשם את הדין המקל עמו, הרי שיש להרשיעו בעבירת הרצח הבסיסית לפי 25
סעיף 300(א) בחוק. 26

2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום, וכפי שנקבע בהכרעת הדין, הנאשם שירת כשוטר 27 במשטרת ישראל.
המנוחה וונגוץ וואסה ז"ל (להלן: "המנוחה") והנאשם נישאו זה לזה בשנת 28

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד תפ"ח 885-11-18 מדינת ישראל נ' 1

06 ינואר 2021

מסרשה(עציר)

1 2018, ולהם בת משותפת, ילידת אוגוסט 2018. למנוחה שני ילדים נוספים מנישואיה
2 הקודמים, ילידי 2011 ו-2015. הילדים התגוררו עם המנוחה והנאשם בדירה בנתניה.
3 במסגרת עבודתו כשוטר, החזיק הנאשם באקדח מסוג 'יריחו'. הנאשם נהג לשאת עמו את
4 הנשק לביתו בעת שלא היה במשמרת.
5 ביום 14.10.18 בשעה 15:30 שב הנאשם ממשמרת לדירה, והניח את הנשק בארון הבגדים
6 בחדר השינה שלהם. על רקע מחלוקת בין הנאשם לבין המנוחה מוקדם יותר באותו יום,
7 התפתח בין השניים ויכוח מילולי, שכלל גידופים וצעקות. הנאשם, שהיה נסער מהוויכוח
8 וביקש להירגע, יצא מהבית.
9 בשעה 19:30 שב הנאשם לדירה. באותה עת שהו בדירה המנוחה והילדים. עובר לשעה 21:00,
10 בעת שהילדים שהו במיטותיהם, התפתח ויכוח מילולי בין הנאשם למנוחה. במהלך הוויכוח,
11 הנאשם, שחמתו בערה בו, הכה את המנוחה בפניה. לאחר האמור, לקח הנאשם מכסה של
12 מחבת שהיה במקום, והכה באמצעותו את המנוחה בגב. בהמשך, בעט הנאשם ברגלה של
13 המנוחה. כתוצאה מהמתואר, נפלה המנוחה ארצה ודיממה מרגלה.
14 בהמשך לכך, ניגבה המנוחה את הדם מרגלה, קמה והתיישבה על כיסא בפינת האוכל בדירה,

- 15 תוך שהוויכוח המילולי בין השניים נמשך. או אז גמלה בלבו של הנאשם ההחלטה להמית
16 את המנוחה, ובשעה 21:00, בעת שישבה בפינת האוכל בדירה, הלך הנאשם לחדר השינה,
17 הוציא מהארון את הנשק, וצעד חזרה לכיוונה של המנוחה. הנאשם דרך את האקדח, כיוון
18 לעבר המנוחה, וירה לעבר פניה ירייה אחת. הקליע פגע בעינה של המנוחה, חדר לראשה,
19 וכתוצאה מכך נגרם מותה של המנוחה.
- 20 3. בהכרעת הדין נדחו טענות הנאשם לפיהן לא כיוון את אקדחו לעבר אשתו המנוחה, שביקש
21 רק להפחידה וכי הכדור נפלט מהאקדח מבלי שהנאשם התכוון לכך. נקבע כי התגבשה בנאשם
22 "כוונה תחילה" כנדרש בעבירת הרצח לפי סעיף 300(א)(2) בטרם תיקון 137 בחוק העונשין,
23 משהתקיימו שלושה יסודות מצטברים של החלטה להמית, הכנה והיעדר קנטור, כמפורט
24 להלן:
- 25 א. החלטה להמית - המסקנה שהנאשם החליט להמית את המנוחה נלמדה מכך
26 שהנאשם כיוון את האקדח לעברה של המנוחה ממרחק קצר, לחץ על ההדק בחוזקה,
27 ירה לעברה ופגע בראשה, תוך שהוא מתכוון לגרום לתוצאה הטבעית של מעשה זה -
28 מותה של המנוחה. אמנם מדובר בהחלטה רגעית, שאינה פרי תכנון מוקדם
29 משמעותי, ואשר לאחריה הנאשם התחרט על מעשיו, אך אין בכך כדי לשנות
30 מהמסקנה שהנאשם התכוון להמית את המנוחה בעת שירה לעברה. בכל מקרה,

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד תפ"ח 885-11-18 מדינת ישראל נ'

06 ינואר 2021

מסרשה(עציר)

- 1 הנאשם צפה בדרגת הסתברות קרובה לוודאי שמעשיו יגרמו למותה של המנוחה,
2 ומכאן שיש לראותו כמי שחפץ במותה.
- 3 ב. הכנה - בכך שהלך לחדר השינה, נטל את האקדח מארון הבגדים, הוציא את האקדח
4 מהנרתיק, חזר לחדר המגורים, דרך את האקדח, כיוון אותו לעבר של המנוחה אשר
5 על כיסא, וירה במנוחה.
- 6 ג. העדר קנטור - הוויכוח בין המנוחה לבין הנאשם אינו מהווה קנטור.
7 אף אם הנאשם היה בסערת רגשות בעת האירוע, אין המדובר במקרה שבו פעל הנאשם ללא
8 הפעלת מחשבה ושיקול דעת.
- 9 עוד נקבע כי אכן, מיד בסמוך לאחר הירי, וכאשר הנאשם התעשת, הוא הצטער על כך שגרם
10 למותה של המנוחה, ומדובר בחרטה כנה ומיידית בסמוך לאחר המעשה. כפי שעולה אף
11 מהקלטת שיחת הטלפון של הנאשם למוקד 100 של המשטרה, ניכר שהנאשם ניחם על מעשיו,

12 בסמוך לאחר האירוע. עוד נקבע כי גם בחקירתו חזר הנאשם ושאל את החוקרת אם המנוחה

13 נפטרה או נותרה בחיים, ובכה כאשר נאמר לו שאינה עוד בין החיים. הנאשם אף הביע

14 בחקירתו רצון למות, וניכר שהוא חש רגשות אשמה וצער רב על מעשיו.

4. כאמור לעיל, כתב האישום נגד הנאשם הוגש טרם כניסת תיקון 137 בחוק העונשין לתוקף, 15 וייחס לנאשם עבירה של רצח בכוונה תחילה לפי סעיף 300(א)(2) בחוק. הוראת המעבר 16 בתיקון 137 בחוק מחייבת לקבוע את אשמתו של הנאשם בעבירות ההמתה לפי הדין המקל 17 עמו. עבירת הרצח הבסיסית בתיקון לחוק היא בבחינת דין מקל, לעומת עבירת הרצח טרם 18 התיקון, וזאת לאור העובדה שחלף עונש של מאסר עולם חובה טרם התיקון, הרי שלאחר 19 התיקון, העונש בגין עבירת הרצח הבסיסית הוא של מאסר עולם כעונש מרבי. במקרה דנן, 20 בהסכמת המאשימה, והואיל ואכן מדובר בכוונה להמית, אשר התגבשה בסמוך לפני האירוע 21 ומבלי ש"המעשה נעשה לאחר תכנון או לאחר הליך ממשי של שקילה וגיבוש החלטה להמית" 22 (כנדרש בסעיף 301א(1) בחוק), נקבע בהכרעת הדין שיש להרשיע את הנאשם בעבירת 23 הרצח הבסיסית, כאשר היסוד הנפשי שמיוחס לנאשם הוא של כוונה.

24

25

תסקירי נפגעי העבירה
26

5. תסקיר נפגעי עבירת רצח אודות ילדי המנוחה - מ' (יליד 2011) ואי (ילידת 2015) - ילדי 27 המנוחה מי ואי הם ילדים מנשואיה הראשונים של המנוחה והתינוקת לי בתם של המנוחה 28 והנאשם שהו בבית בעת הרצח. עם מותה, התא המשפחתי התפרק כאשר מי ואי עברו 29 להתגורר עם אביהם בעיר אחרת והתינוקת לי עברה להתגורר עם אחות המנוחה. אביהם של 30

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד תפ"ח 885-11-18 מדינת ישראל נ'

06 ינואר 2021

מסרשה(עציר)

1 שני ילדי המנוחה היה נשוי למנוחה בין השנים 2010-2016, והתקיימו הסדרי ראייה עם ילדיו

2 טרם מות המנוחה.

3 א' - בת 5 מתחנכת בגן. בעת הרצח הייתה כבת 3. בסמוך לאחר הרצח ביטאה מילולית את

4 הטרגדיה שחוותה ושיתפה בפרטי הרצח והאלימות מאותו היום. בשבועות הסמוכים לרצח

5 סבלה מביעותי לילה, פחדים מחושך ועייפות בגן. כיום מצבה התפקודי והרגשי תקין. קיימת

6 עמימות סביב ההשלכות הנפשיות העמוקות של אובדן האם על חייה.

7 מ' - בן 9 תלמיד כיתה די. עד לרצח, מי היה ילד שמח, חייכן, וחברותי. האובדן קטע את כל

עמוד 4

8 רצף התפתחותו ותפקודו של מי יוצר עכבות בכל מישורי חייו. מי הפך לילד יותר פגיע ושברירי
9 מאז רצח אמו והוא זקוק להרבה תשומת לב. בסמוך לאחר האירוע, מי לא דיבר על האירוע
10 אך כיום עסוק מאוד ברצח ומבטא קושי להבין אותו. מי יודע פרטים רבים על מה שהיה לפני
11 הרצח ונושא תחושה קשה של אשמה שלא הצליח להציל את אמו. מבטא כעס על אביו אשר
12 התגרש מאמו שכן אלמלא כן היא לא הייתה נרצחת. מאז הרצח החל לסבול מקשיים
13 בשליטה על הסוגרים. כיום חל שיפור במצבו זה. בחודשים לאחר הרצח מי סבל מביעות
14 לילה, והתקשה להירדם. מי נמצא בשלב ראשוני מאוד של עיבוד האובדן, מתקשה בכל פעם
15 שמוזכרת המילה אמא, ומתעוררים בו געגועים, תחושת חסר וכאב עמוק. מי מגלה קשיים
16 התנהגותיים בבית הספר. קיימת בו רמת חרדה שאשת האב תעזוב אותו כפי שאמו נטשה
17 אותו עם מותה. הוא מאוד חרד מקונפליקטים זוגיים במשפחה ונמצא בדריכות וחרדה בכל
18 פעם שהאב ואשתו רבים, מכך שאביו עלול לרצוח את אשתו.
19 גורמי הטיפול העריכו שידרש תהליך טיפולי ממושך לשיקום הילדים שכן הפגיעה היא קשה
20 ביותר והם יזדקקו לטיפול שילווה אותם לאורך כל חייהם. השלכות הרצח על המערכת
21 המשפחתית - מיד לאחר הרצח האב נותר עם ילדיו בעיר נתניה, בהמשך עברו לעיר חדרה שם
22 התגורר טרם הרצח והוחלט להעביר את הילדים למסגרות חינוכיות בחדרה. האב ואשתו
23 נאלצו להתמודד עם השלכות הרצח בשלב ראשוני של הזוגיות שלהם, ואשתו שציפתה לבתה
24 הראשונה, הפכה לאם לשני ילדים פגועים וכואבים והיא ילדה את בתה בסמוך לאחר הרצח.
25 הם עושים מאמצים לתמרן בין המחויבויות והמשאבים שהמערכת המשפחתית החדשה
26 מצריכה. כיום רוב המעמסה בטיפול בילדים מוטלת על אשת האב. אי ומי פוגשים את אחותם
27 המתגוררת בבית אחות המנוחה פעם בחודשיים.
28 בסיכום התסקיר, צוין שחייהם של א' ומ' קיבלו תפנית טרגית עם רצח אמם בהיותם בני
29 שלוש ושבע, הנמצאים בשלב התפתחותי קריטי ביחסים עם דמות אם. הדרמה הקשה
30 שהלכה והסלימה במהלך יום האירוע, התרחשה בעת שהילדים נכחו בבית, החל מהריב
31 שהתפתח בין אמם לנאשם, ועד לאירוע רציחתה של המנוחה. לא הייתה להם האפשרות

לנסות לסייע בהיותם ילדים רכים בשנים ומפאת האימה. חייהם של הילדים היו שגרתיים

32

85

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד תפ"ח 885-11-18 מדינת ישראל נ' מסרשה(עציר)
06 ינואר 2021

- 1 ויציבים עד הרצח. הילדים מתמודדים עם תמונות מבעיתות של יום האירוע וסובלים
- 2 מתסמינים פוסט טראומטיים בעיקר הדחקה והימנעות אף אם באופן שונה. אי נראית על פניו
- 3 חיונית ומתפקדת, אולם הפרוגנוזה התפקודית והטיפולית לגביה מדאיגה ולא ברור באיזה
- 4 אופן יבואו לידי ביטוי התסמינים הפוסט טראומטיים בעתיד. מי עושה מאמצים גדולים
- 5 לתפקד, אך ניכר שהוא זקוק בעיקר להובלה, תשומת לב, חום ואהבה. עליהם להתמודד עם
- 6 אב שרמת הרגישות והמודעות שלו גבוהים, אך משאבי הזמן שיש לו להשקיע בילדיו
- 7 מצומצמים כאשר הוא חולק את זמנו בין פרנסת המשפחה לבין טיפול בילדיו הפגועים נפשית.
- 8 אשתו משתדלת להעניק מעצמה ולומדת להיות אם תוך כדי טיפול בשלושה ילדים. במורכבות
- 9 הקיימת עולה ספק באשר ליכולת המשפחה להתמיד לאורך זמן בטיפול בו הם נמצאים כיום.
- 10 הילדים יישאו כל חייהם חווית אובדן טראומטי וקטיעת רצף התקשרות בטוחה עם אמם.
- 11 6. תסקיר נפגעות עבירה אודות אחות המנוחה מרים רדאי (להלן: "האחות") ובת המנוחה לי
- 12 (ילידת 2018) - משפחת המנוחה עלתה לישראל בשנת 1990, במשפחת מוצאה 5 אחים ושתי
- 13 אחיות - המנוחה והאחות. למנוחה שני ילדים מנישואיה הראשונים, הכירה את הנאשם
- 14 לאחר גירושיה והם נישאו כשהייתה בהריון עם לי. הרצח התרחש בשנת נישואיהם הראשונה
- 15 כשלי הייתה בת חודש וחצי. האחות גננת במקצועה, נשואה. מאז לידת בנה ורצח אחותה
- 16 שאירעו בסמיכות, היא אינה עובדת. האחות ובעלה מהווים עבור לי משפחת אומנה וצפויה
- 17 בהמשך להיות משפחה מאמצת. השלכות הפגיעה על לי, בתה התינוקת של המנוחה - ביום
- 18 הרצח לי עברה לבית האחות, והוסכם כי ילדיה הבוגרים של המנוחה יגדלו אצל אביהם ואילו

19 לי תגדל בבית האחות. במות אמה, נקטע באחת רצף חייה של לי, היא איבדה את אמה, אביה,
20 שני אחיה, וביתה. בימים הראשונים של המעבר הייתה לי חסרת שקט, סירבה לינוק, במשך
21 השבועות הראשונים התקשתה להירגע ולהירדם והיא נראתה בחרדה מתמדת. לי לא רצתה
22 לינוק ולא הסתגלה לתחליפים, ופלטה את האוכל באופן מוקצן. חוסר התיאבון גרם לאי עליה
23 במשקל ולעיכוב בגדילה. בשעות הלילה הייתה מנדנדת ראשה באגרסיביות וחוסר שקט
24 במשך שעות, כשגופה רועד. לי נבהלת מרעשים רמים. ללי היה עיכוב התפתחותי באבני הדרך
25 כגון זחילה, עמידה והליכה המוכרים כתוצר של טראומה בגיל ינקות. לי מתוארת כחשדנית
26 כלפי זרים, מדברת רק ליד אנשים אותם מכירה. האחות ובעלה החלו באופן מידי לתפקד
27 כדמויות המייצרות התקשרות חדשה, תקינה וקרובה, אשר אף שלא תוכל למחוק את
28 הטרומה יש בה למתן את השלכותיה. מתקיימים בין לי לאחיה הגדולים מפגשים, היא
29 שמחה לראותם, אך גם היא וגם שני אחיה מתקשים להבין את מיקומה החדש של לי ומי הם
30 הוריה. כל מה שהיה מובן מאליו ביחסי האחים נגמר וכיום הם מתנהלים כמעט כזרים
31 שצריכים תיווך בקשר ביניהם. בהתאם לגילה הצעיר, לי חוותה את רצח אמה בחושיה
32 ובתחושותיה. עם גדילתה והתפתחות היכולות הקוגניטיביות והרגשיות היא תעמוד בפני
33 שאלות על התפנית שחלה בחייה.

86

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד תפ"ח 885-11-18 מדינת ישראל נ

06 ינואר 2021

מסרשה(עציר)

1 השלכות הפגיעה על האחות - האחות נטלה על עצמה לאחר מות המנוחה את תפקיד אימוץ
2 הבת התינוקת. מות המנוחה הפר את המערך המשפחתי וחייב את האחות לקבל תפקידים
3 משפחתיים שלא היו צפויים באופן טבעי. טרם הרצח האחות קיימה זוגיות טובה, ללא ילדים,
4 סיימה לימודיה ותכננה לאחר חופשת לידה לשוב להיות גננת. כניסת לי התינוקת שינתה את

עמוד 7

5 מסלול חייהם מתוך הבנתה של האחות שלי זקוקה לנוכחותה הפיזית והרגשית. היא שינתה
6 את תכניותיה והחליטה להשקיע את כל כולה בגידולה של לי ושל בנה ודחתה את התפתחותה
7 האישית והמקצועית. הרצח קטע באחת את הקשר המשמעותי שהיה לאחות עם המנוחה,
8 והאחות נותרה בתחושת חסר גדולה ומתעצמת. האחות מתארת עלייה משמעותית בעוצמת
9 חרדה ודריכות. מאז הרצח, היא מתקשה להאמין בבני אדם, מגלה חשדנות ושיפוטיות כלפי
10 אחרים, חייה בתחושה של סכנה מתמדת מתוך תפיסה שהחיים אינם ניתנים לחיזוי
11 ולשליטה. טיפולה המסור בבתה של המנוחה, נותן לה תחושת משמעות. העיסוק ומחשבות
12 מטרידות הקשורות במשפט ובתוצאותיו גורמים לה לחוסר מנוחה ולקשיי שינה. האחות
13 רוצה שהנאשם יענש במלא החומרה, מבקשת צדק והרתעה, אשר יביא נחמה מסוימת
14 למשפחה וירתיע אחרים.
15 7. תסקיר נפגע עבירת המתה אודות אביה ואחיה של המנוחה - במפגש עם המשפחה עלתה
16 תמונה של משפחה אשר הייתה מלוכדת ושמחה, והפכה לאחר הרצח למשפחה עצובה וחסרה,
17 החיה בחוויה של כאב ואבל עמוק. אירוע הפגיעה הפתאומי והטראומטי, ממשיך להוות גם
18 כיום ציר מרכזי בדינמיקה המשפחתית ומגדיר את זהותה כמשפחה אבלה. המנוחה תוארה
19 כמי שהצטיינה בלימודיה, שירתה שירות צבאי משמעותי, ובהמשך סיימה תואר במדעי
20 ההתנהגות בהצטיינות, ועבדה כמנחת תכניות טלוויזיה. בהמשך סיימה תואר שני והעבירה
21 סדנאות של העצמה ועבדה מספר שנים במוסד לביטוח לאומי עד להירצחה. המנוחה הייתה
22 פעילה חברתית והתנדבה במסגרות שונות והייתה משמעותית לבני נוער שלהם סייעה במהלך
23 השנים. המשפחה נותרה בחוויה עמוקה של אבל טראומטי שאותו הם מתקשים להכיל. בני
24 המשפחה חווים פגיעה עמוקה באמון ובביטחון. תיארו שקבלו את הנאשם לאחר הנישואים
25 בפתיחות וברצון ואימצו אותו לחיק המשפחה. העובדה שהיה חלק ממשפחתם ורצח את
26 המנוחה הותירה את המשפחה בחוויה קשה של בגידה והשפלה. בני המשפחה חווים כעס על
27 הנאשם ואינם רואים מקום למחילה. הם חווים אשמה על שלא זיהו קודם לרצח את החלקים

28 הפוגעניים והמסוכנים בנאשם ולא הגנו על המנוחה מפניו. נראה שבני המשפחה תולים תקווה
29 בהליך המשפטי שבאמצעות עונש הולם יוכלו להחזיר לעצמם את תחושת השליטה והביטחון
30 שנגזלה מהם. בני המשפחה חרדים מהיום שבו הנאשם יסיים לרצות את עונשו וינסה לצור
31 קשר עמם או עם בתו. בני המשפחה מוקירים את האהדה שהמנוחה זכתה לה מרבים שנעזרו
32 בה, שלט שנתלה בבית הספר בו למדה וטקסים שנערכו לזכרה.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד תפ"ח 885-11-18 מדינת ישראל נ'
מסרשה(עציר) 06 ינואר 2021

1 מ' אבי המנוחה - בן 81. תיאר קשר קרוב במיוחד עם בתו המנוחה. מאז הרצח, האב התכנס
2 בתוך עצמו, לעיתים קרובות נראה מנותק. המצוקה הרגשית של האב השפיעה על תפקודו,
3 הוא מתקשה להתרכז, ומאדם עצמאי שניהל שגרת חיים בכוחות עצמו, הפך אדם חלש,
4 היושב כל היום ללא מעש. מות הבת מהווה עבורו מכה קשה, חלה הדרדרות במצבו
5 הבריאותי.
6 שלושת אחיה של המנוחה, א' בן 39, אס' בן 42, וי' בן 36. האחים שיתפו בדאגה לאביהם
7 ולילדי המנוחה. חוששים מתיוגם החברתי. מותה של המנוחה מוטט אותם רגשית, ומקשה
8 על התנהלותם היומיומית. הם סובלים ממצב רוח דכאוני, מתכנסים בעצמם, מתקשים
9 להתרכז, ומתקשים להתקדם מבחינה מקצועית.
10 לאור תמונת הנזקים הקשה של בני המשפחה, הומלץ שכחלק מגזר הדין, יוטל על הנאשם
11 פיצוי כספי משמעותי לבני המשפחה, כהכרה בפגיעה האנושה של הנאשם במנוחה, בקשיים
12 הרבים שהם חווים בהתמודדות עם אבדנה ובסבלם העמוק.

13

14 ראיות לעונש

15 8. דו"ח הערכה פסיכולוגית בעניינו של הנאשם (ע/1) שנערך על ידי ד"ר קלמן בלטנוי פסיכולוג

16 קליני מומחה, מיום 20.10.20 - הנאשם בן 26, אב לילדה בת שנתיים. מאז מעצרו אינו מקיים

עמוד 9

17 קשר עם בתו. עלה לישראל בגיל 7 עם משפחתו. תיאר תהליך קליטה מורכב בישראל. סיים
18 12 שנות לימוד עם בגרות מלאה ובתום לימודיו למד בישיבה קדם צבאית במשך חצי שנה.
19 גויס למשטרה במסגרת שירותו הצבאי ולאחר מכן המשיך בשירות קבע. לפני כ-3 שנים החל
20 ללמוד משפטים במכללת נתניה, והקפיא את לימודיו לאחר הסמסטר הראשון בשל עומס
21 העבודה, המשפחה והלימודים. הנאשם הכיר את המנוחה בסוף שנת 2017, וזו הייתה מערכת
22 היחסים הראשונה שלו, כשהמנוחה הייתה מבוגרת ממנו בעשור. המנוחה אם לשני ילדים
23 מנישואיה הקודמים, הרתה ובעקבות כך בני הזוג נישאו. כעבור 5 חודשים נולדה בתם. ביחסו
24 לעבירה, הנאשם הודה בעבירה המיוחסת לו, לקח אחריות מלאה למעשיו וביטא חרטה
25 הנחוות כאותנטית. מסר שמדובר באירוע מקרי וכי לא תכנן להמית את אשתו. לדברי ביום
26 העבירה התקשר לאשתו והיא סיפרה לו שהייתה בהלוויה והשאירה את ביתם התינוקת אצל
27 אחיה. הנאשם הביע ביקורת ביחס להתנהלותה ובעקבות כך פרץ ביניהם ויכוח. לאחר חזרתו
28 לביתם הוויכוח נמשך. לדבריו, המנוחה החלה לקלל אותו והוא נלחץ, לא ידע איך להרגיע
29 אותה ולהשתיקה. בשלב מסוים לא הצליח לשלוט בעוצמת רגשותיו ובעט בה. פעולה זו
30 החמירה את המצב, ראה שהיא מדממת ברגלה, אולם היא לא הסכימה שיעזור לה. הנאשם
31 יצא לסלון כדי להירגע ולדבריו המנוחה הלכה אחריו והמשיכה לקלל אותו. הנאשם תיאר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד תפ"ח 885-11-18 מדינת ישראל נ

06 ינואר 2021

מסרשה(עציר)

1 תחושת של מתח, כעס וחוסר אונים, והחליט להביא את אקדחו כדי להפחידה ולהשתיקה.
2 לדבריו, הוא הביא את האקדח אולם היא לא הפסיקה, דרך את האקדח ותוך כדי תנועת היד
3 באופן מקרי ולא מכוון ירה לעברה. לאחר מספר רגעים ראה דם והתקשר למשטרה.
4 במהלך בדיקתו מצב רוחו של הנאשם נחוזה כירוד. בפער לכך עלה הרושם שהנאשם נוטה
5 להציג עצמו באור חיובי ומשתדל לא לדווח על קשיים בעברו. הנאשם שיתף שהוא חווה רוב
6 הזמן לחץ. בתחילת המעצר סבל מזיכרונות לא רצויים שחזרו על עצמם בתדירות גבוהה

7 במהלך היום וגרמו לתחושת מצוקה. בהמשך הופיעו קשיי הירדמות והוא נטל טיפול תרופתי.
8 עם הזמן חל שיפור במצבו והוא אינו זקוק לטיפול התרופתי. לפי תוצאות האבחון הנאשם
9 חווה כיום מצוקה רגשית חריגה עם פוטנציאל להתנהגות אובדנית. המצוקה באה לידי ביטוי
10 במחשבות וזיכרונות החוזרים על עצמם בתדירות גבוהה, ובמצבים רגשיים קשים כגון חרדה,
11 חוסר אונים וירידה במצב הרוח. מצב זה נובע מהתמודדות עם זיכרונות חודרניים של
12 האירוע, שהות בבית הסוהר, קיום הליך משפטי ונתק מבתו וכן מבעיות פסיכולוגיות בעלות
13 אופי מתמשך יותר, כגון דפוסי חשיבה לא אדפטיביים, קשיים בוויסות עצמי ורגישות יתר
14 לביקורת באינטראקציה בין אישית. מצבו הנפשי של הנאשם עונה על הקריטריונים של
15 אבחנה להפרעת הסתגלות עם תערובת של מצב רוח דיכאוני וחרדה. הומלץ על המשך מעקב
16 פסיכיאטרי וטיפול פסיכולוגי.
17 סרטון (ע/2) - בו נצפה בנה של המנוחה בסרטונים שהעלה לרשת "טיק טוק".
18
19 טיעוני הצדדים
20 9. לטענת ב"כ המאשימה, עו"ד הילה אדלמן, הנאשם הורשע לאחר הליך הוכחות ברצח אשתו.
21 בהכרעת הדין נקבע שהרצח בוצע תוך יסוד נפשי של כוונה תחילה. הוא הורשע על פי הדין
22 הישן, ברצח בכוונה תחילה, ולאור תיקון 137 לחוק והוראת המעבר, נקבע שביצע עבירת
23 הרצח הבסיסית, שהיא בבחינת דין מקל עם הנאשם. על אף שעבירת הרצח במתכונתה
24 החדשה, הרצח הבסיסי אינה נושאת בצידה עונש של מאסר עולם חובה, מקרה זה מצדיק
25 הטלת עונש מאסר עולם. הסיבה שלעבירת הרצח הבסיסית נקבע עונש מרבי של מאסר עולם
26 ולא עונש חובה, היא שנכלל בעבירה גם מקרה של המתה ביסוד נפשי של אדישות. כוונת
27 המחוקק לא הייתה להקל במקרים שהיו קודם לתיקון בגדר רצח בכוונה תחילה. הסעיף
28 החדש עוסק ביסוד נפשי של כוונה וביסוד נפשי של אדישות. העבירה כוללת מנעד החל

מאדישות ועד לכוונה, והמקרה הנוכחי נמצא ברף הגבוה ביותר של כוונה, משום שהנאשם
הורשע לאחר שהוכחו יסודות הכוונה תחילה. מכאן שבמנעד העונש, יש למקם את עונשו של
הנאשם ברף העליון, ואין מקום להטלת עונש נמוך מזה שהיה מוטל עובר לתיקון. נפגע הערך

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד תפ"ח 885-11-18 מדינת ישראל נ'

06 ינואר 2021

מסרשה(עציר)

החברתי העליון של קדושת החיים. בשל הפגיעה בקדושת החיים וקיומו של הרף העליון של
היסוד הנפשי - כוונה בדרגה החמורה ביותר, ובהיעדר נסיבות אחרות, מוצדק להשית על
הנאשם עונש של מאסר עולם.
מדובר בקורבן שחייה קופחו, אישה בת 36, משכילה בעלת שני תארים, שעשתה דברים
משמעותיים מבחינה אישית, חברתית ומקצועית והייתה בעלת שאיפות להתקדם. מתסקירי
נפגעי העבירה נלמד עד כמה המנוחה הייתה משמעותית בקרב משפחתה. חייה של המנוחה
יכלו להיות שלמים ומאושרים, וגדיעתם גדעה גם את חיי סובביה, אנשים שהרצח ילווה
אותם למשך כל חייהם. הוגשו שלושה תסקירים שנערכו על ידי קצינות מבחן שונות ומכולם
בולט תפקידה המשמעותי של המנוחה בקשר עם אביה, אחיה וכמובן ילדיה והפגיעה הקשה
שחוו בביטחון ובתחושת האמון בעולם. החל מילדיה הקטנים שבשלב זה עדין קשה לאמוד
את הנזק וההשפעה של הרצח ואבדן אמם על התפתחותם וכן על בני המשפחה הבוגרים.
אחיה של המנוחה ובנה חווים תחושת אשם על שלא היו מודעים לסכנה ולא הצליחו לסייע
לה. בנה היה נוכח בבית בזמן האירוע ונחשף לחלק מהאלימות, וכיום הוא סובל מחרדה
שמריבה זוגית עלולה להביא לרצח. גם לשתי הבנות, הפעוטה והתינוקת, שיגדלו בידיעה
שאמם נרצחה על ידי בן זוגה, נגרם נזק קשה. הבן שיתף בסרטון את הטראומה שחווה, כחלק
מהרצון שלו שלא לשכוח את אמו. כן עלה נושא התיוג על שהפכו ממשפחה מתפקדת וחזקה
למשפחה שמרחמים עליה ומדברים עליה. נסיבות ביצוע העבירה הן חמורות, מעשה הרצח

עמוד 12

18 בוצע לאחר אלימות שהלכה והחריפה, בעת ששלושת ילדי המנוחה נמצאים בבית, בדירה
19 קטנה שקיים סיכוי שהילדים יתעוררו ויחשפו למראות, ובכך להגדיל את הנזק הפוטנציאלי
20 שיכול היה להיגרם מהאירוע. כפי שנקבע בהכרעת הדין, הנאשם כיוון, דרך את הנשק וירה
21 במנוחה. כל אלה מובילים למסקנה שמדובר במעשה שהוא ברף העליון של חומרת העבירה
22 ומצדיק הטלת העונש המרבי. בחוות הדעת הפסיכולוגית שנערכה בעניינו של הנאשם קיימים
23 דברים שמסר הנאשם לפסיכולוג, שאינם עולים בקנה אחד עם הכרעת הדין. הפסיכולוג
24 מתאר נטילת אחריות וחרטה לאחר שהנאשם תיאר לו שהוא רק רצה להפחיד את המנוחה,
25 כל זאת בפער להכרעת הדין. לפיכך, עולה קושי לקבל את סיכום חוות הדעת בדבר החרטה.
26 מסקנת עורך חוות הדעת בדבר מצוקה רגשית חריגה ופוטנציאל אובדני אינה מבוססת.
27 המאשימה עתרה להשית על הנאשם עונש מאסר עולם, אף שאינו עונש חובה, ופיצוי מרבי
28 הקבוע בחוק שיחולק בין נפגעי העבירה.

10. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד גיא עין צבי, המחלוקת היחידה בתיק הייתה האם הנאשם התכוון
29 להביא למותה של המנוחה. הנאשם סיפר את כל הסיפור מהרגע הראשון ולאורך כל הדרך
30 טען שלא רצה במות המנוחה. בהכרעת הדין נדחה הסברו של הנאשם. אין ספק שמדובר
31 באירוע טרגי. היה קשר אמיתי ועמוק של אהבה בין הנאשם למנוחה. הנאשם היה בחור צעיר
32

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד תפ"ח 885-11-18 מדינת ישראל נ'

06 ינואר 2021

מסרשה(עציר)

1 ובחר להיות בקשר זוגי עם המנוחה שהייתה מבוגרת ממנו בעשר שנים, גרושה ואם לשני
2 ילדים. הוא אימץ את הילדים כאילו היו ילדיו ואהב אותם. כל האירוע הסלים בלהט רגעי,
3 התלהטות של רגשות על הדברים שהמנוחה אמרה עליו ועל משפחתו. הנאשם התחרט מיד
4 על מעשיו. חוות הדעת הפסיכולוגית מעלה מוצפות רגשית, ומחשבות חודרניות שאינן מניחות
5 לנאשם. הוא מבין עד כמה המעשה הוא נורא. הנאשם היה שוטר במשך 5 שנים, שירת את

עמוד 13

6 הציבור ושומר על בטחון הציבור. נסיבות חייו אינן פשוטות. הנאשם התייתם מאמו בגיל 3,
7 ובגיל 7 הוא, אביו ואשת אביו פתחו במסע לישראל, ימים של הליכה למקום מפגש ומשם
8 לישראל. לאחר שהגיעו לישראל, כעבור זמן קצר אביו התגרש מאמו החורגת, והוא נותר עם
9 אחותו ואביו, בחיי עוני, ללא מסגרת משפחתית. למרות נקודת הפתיחה הקשה, הוא הצליח
10 לאסוף את עצמו. בשיחה שערך הנאשם למוקד 100 מיד לאחר המעשה באה לידי ביטוי
11 האותנטיות של החרטה, בכך שהתוודה על המעשה, ביקש עזרה ואפילו לא ידע לומר היכן
12 הוא פגע. אין מחלוקת שמדובר באירוע שהיה בלהט הוויכוח ללא תכנון מוקדם, כאשר מדובר
13 במי שיש לו בעיה אישיותית ביכולת לפתור בעיות ולהתמודד עם קשיים על רקע חוויות
14 ילדותו הקשות. אין המדובר ברף החומרה הגבוה ביותר של מעשי הרצח. התנהגותו של
15 הנאשם לאחר האירוע מעידה על הלך הרוח שלו, וכבר בחקירתו, ויתר על זכותו לסניגור,
16 והודה במעשים. החרטה המיידית שלו מעידה על עומק החרטה, שהרי אילו הייתה לו משאלת
17 לב להמיתה, לא היה מתחרט מיד לאחר שהשיג את מטרתו. בתחילת מעצרו היה במצוקה,
18 ותחת השגחה, והחשש שהוא יפגע בעצמו עולה בחוות הדעת הפסיכולוגית. הנאשם מלא
19 חרטה על המעשה שעשה, מכיר בנזקים הישירים והעקיפים שגרם, והוא מבקש להתנצל בפני
20 המשפחה. קיים קושי מובנה של שהיית שוטר בבית הסוהר, כאשר הוא עלול להיתקל
21 בעבריינים שהכירו אותו בתפקידו.

22 לשיטת ההגנה, טועה המאשימה בניתוח המשפטי בעתירתה לגזור על הנאשם מאסר עולם.
23 לא בכדי נוצר פיצול בדיני ההמתה ונוצרו מדרגים, שבאו להתמודד עם הקשיים שעלו
24 בפרשנות הרחבה של כוונת תחילה. אף שלבית המשפט יש סמכות להשית על הנאשם עונש
25 של מאסר עולם - אין זה המקרה לכך. ההבדל שבין רצח בנסיבות מחמירות לעבירת הרצח
26 הבסיסית מבהיר כי כוונת המחוקק הייתה שבמקרים בהם קיים תכנון וקור רוח, תהיה
27 ענישת חובה. עיון בסעיף 301א(א)(6) מראה שהמחוקק לא סבר שהעובדה שמדובר באירוע
28 בתוך המשפחה, יש בו כדי להצדיק ענישה מחמירה אוטומטית והטיל על המאשימה להוכיח

- 29 התנהגות שיטתית ומתמשכת - דבר שאינו קיים בתיק דנן. קיומה של אלימות שהחריפה
30 והימצאות הילדים בבית, אינם בעלי משקל שיצדיק עונש של מאסר עולם. ההגנה עתרה
31 למתחם עונש הנע בין 18 ל-25 שנות מאסר. בהתחשב בעברו, גילו, ונטילת האחריות והחרטה,
32 יש למקם את עונשו ברף התחתון של מתחם העונש, ולהותיר לו פתח של תקווה.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד תפ"ח 885-11-18 מדינת ישראל נ

06 ינואר 2021

מסרשה(עציר)

11. הנאשם טען שהוא מתנצל בפני כולם. זהו אירוע טרגי שגרם לנזק למשפחה ולילדים והוא 1 מתנצל על מה שקרה. 2

3

דיון והכרעה

4

תיקון 137 בחוק העונשין

5

12. תיקון 137 בחוק העונשין, אשר נכנס לתוקף ביום 10.7.19, יצר רפורמה משמעותית בכל הנוגע
6 לעבירות 7 ההמתה, ולעבירת הרצח בכלל זה, וקבע מדרג חדש לעבירות הללו. עבירת הרצח
הקודמת, לרבות רצח בכוונה תחילה לפי סעיף 300(א)(2) בחוק, אשר דינה היה מאסר עולם
8 חובה, בוטלה. חלף זאת נקבעו שתי עבירות שונות, האחת עבירת הרצח הבסיסית,
9 היא רצח בנסיבות
10 והשנייה מחמירות.

11 עבירת הרצח הבסיסית שנקבעה בסעיף 300(א) מוגדרת כך: "הגורם בכוונה או באדישות

12 למוותו של אדם", ועונשה "מאסר עולם". בעבירת הרצח הבסיסית שדינה מאסר עולם, ולא

13 נקבע שהוא עונש חובה, רשאי בית המשפט להטיל מאסר עולם לתקופה בלתי קצובה או

14 מאסר לתקופה שלא תעלה על שלושים שנים (סעיף 311א בחוק).

15 עבירת הרצח הבסיסית כוללת הן מקרים של כוונה, לרבות שאינה כוונה תחילה בהתאם לחוק

16 הישן, והן מקרים של אדישות, אשר בעבר חסו תחת כנפי עבירת ההריגה, שדינה היה 20 שנות

17 מאסר, ואשר בוטלה במסגרת התיקון בחוק. בכך החמיר המחוקק עם מי שגרם למוות

18 באדישות או בכוונה שאינה תחילה, והתיר הקלה בעונשו של מי שהמית בכוונה תחילה, אך

19 שלא בנסיבות מחמירות. עבירת הרצח הבסיסית כוללת שתי רמות שונות של מחשבה פלילית,
20 כוונה ואדישות, ולשתיהן קבע המחוקק עונש מרבי אחד, של מאסר עולם. עם זאת, מובן
21 הדבר שרמת היסוד הנפשי, בין אדישות לכוונה, היא בעלת השפעה על קביעת מתחם העונש
22 ההולם בעבירה זו, וכתוצאה מכך אף על העונש שייקבע.
23 העבירה השנייה, היא רצח בנסיבות מחמירות, אשר מוגדרת בסעיף 300א(א) כ"הגורם בכוונה
24 או באדישות למותו של אדם באחת מהנסיבות המפורטות להלן". לעניין המעשים אשר נכללו
25 בעבר בעבירת הרצח בכוונה תחילה לפי סעיף 300א(2), וכעת נכללים בנסיבות המחמירות,
26 הציב המחוקק כעת רף גבוה יותר שלפיו "המעשה נעשה לאחר תכנון או לאחר הליך ממשי
27 של שקילה וגיבוש ההחלטה להמית". מקרה אחר שקבע המחוקק כי יהווה רצח בנסיבות
28 מחמירות, אשר רלוונטי לרצח בין בני זוג, הוא בסעיף 300א(6): "הקורבן הוא בן זוגו
29 והמעשה נעשה לאחר התעללות שיטתית או מתמשכת בו, גופנית או נפשית". מקרים אלה של
30 נסיבות מחמירות, דינם "מאסר עולם ועונש זה בלבד", קרי: מאסר עולם חובה (זאת בכפוף
31 לחריג המפורט בסעיף 300א(ב)).

92

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד תפ"ח 885-11-18 מדינת ישראל נ

06 ינואר 2021

מסרשה(עציר)

1 במקרה הנוכחי נקבע בהכרעת הדין כי מעשיו של הנאשם עולים כדי עבירת הרצח הבסיסית,
2 ולא כדי עבירת הרצח בנסיבות מחמירות, ואף המאשימה לא טענה כי מדובר ברצח בנסיבות
3 מחמירות.
4 הוראת המעבר קובעת כי על עבירה שבוצעה לפי יום תחילת התיקון לחוק, וטרם ניתן פסק
5 דין חלוט, יחולו הוראות סעיף 5(א) בחוק העונשין, קרי: יחול על העניין החיקוק המקל עם
6 העושה. במקרה הנוכחי העבירה בוצעה בטרם כניסת התיקון לתוקף, וגזר הדין ניתן לאחר

עמוד 16

7 כניסת התיקון לתוקף. לפיכך יש להחיל על הנאשם את הדין המקל עמו.

8 מכאן, שיש לבחון מהו העונש שיש להטיל על הנאשם, בגדרי החוק אשר קובע כי העונש המרבי

9 הוא של מאסר עולם לתקופה בלתי קצובה, ולמטה מכך ניתן להטיל מאסר לתקופה שלא

10 תעלה על שלושים שנים.

11 13. בדברי ההסבר להצעת תיקון החוק (הצעת חוק העונשין (תיקון 124) (עבירות המתה), תשע"ו-

12 2015) נקבע כי עבירת הרצח הבסיסית נועדה לחול על המקרים החמורים של המתת אדם,

13 אך לא על המקרים החמורים ביותר. למקרים החמורים ביותר של המתה נועדה העבירה של

14 רצח בנסיבות מחמירות. עוד הובהר בדברי ההסבר כי ההצעה לקבוע בצד עבירת הרצח

15 הבסיסית עונש מרבי של מאסר עולם או מאסר שלא יעלה על 30 שנים, באה לבטא את

16 "החשיבות המיוחדת של ערך חיי אדם, החומרה המיוחדת הנלווית לקיפוח חיי אדם

17 וההוקעה החברתית הראויה למעשה ולעושה...." (ה"ח הממשלה 972, עמי 170-169). דוח

18 הצוות לבחינת עבירות המתה בחוק העונשין (להלן: "דוח ועדת קרמניצר") מציין כי עונש

19 מאסר עולם כעונש מרבי בעבירת רצח הוא עונש ראוי מבחינת התיוג והמסר שהוא מגלם.

20 הוא מבטא את החשיבות המיוחדת של ערך חיי אדם, והחומרה המיוחדת שבקיפוחם

21 וההוקעה החברתית הראויה למעשה ולעושה. במקרים החמורים של עבירת הרצח הבסיסית

22 ישנה הצדקה להטלת עונש חריג שאינו לתקופה קצובה - קרי, מאסר עולם. עם זאת, במקרים

23 אחרים יש לאפשר לבית המשפט להטיל עונש מאסר קצוב, שלא יעלה על שלושים שנה, וזאת

24 נוכח הוראות חוק שחרור על תנאי ממאסר, לפיהן ועדת שחרורים מיוחדת מוגבלת בהמלצתה

25 לקצוב את עונשו של אסיר עולם לתקופה שלא תפחת משלושים שנה (דוח ועדת קרמניצר,

26 בעמי 16-17).

27

28

קביעת מתחם העונש ההולם

14. כתב האישום מתאר אירוע אחד, ומכאן שיש לקבוע בגינו מתחם עונש הולם אחד.
- הערך החברתי שנפגע משפיכות דמים, בעבירת הרצח, הוא הערך החברתי המשמעותי ביותר
- קדושת החיים. הנאשם גדע ברייה אחת קטלנית את פתיל חייה של רעייתו.

93

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד תפ"ח 885-11-18 מדינת ישראל נ' מסרשה(עציר)
06 ינואר 2021

- בית המשפט העליון שב ועמד על חומרתה והיקפה של תופעת האלימות כלפי נשים, המסלימה פעמים לכדי רצח נשים בידי בני זוגן וכן על הצורך במיגור תופעה זו בין היתר באמצעות ענישה מחמירה, בלתי מתפשרת ומרתיעה. הסכנה הנשקפת לנשים מאלימות של בני זוגן איננה נחלת העבר בלבד. בכל שנה נרצחות נשים לא מעטות על-ידי בני זוגן וקרוביהן, באופן שיוצר מציאות חברתית קשה שלא ניתן להשלים עמה, ובית המשפט נדרש לתרום את תרומתו למיגור התופעה בדרך של ענישה מחמירה. מובן הדבר שעבירת רצח בת זוג נמצאת ברף העליון של עבירות האלימות כלפי בת זוג, ומכאן שהענישה בעבירה זו צריכה לשקף את החומרה היתרה שבעבירה זו. על הענישה בעבירה זו לבטא את הסלידה החברתית ושאת הנפש ממעשים אלה אשר נמצאים ברף העליון של החומרה (ראו: ע"פ 3011/17 פרץ נ' מדינת ישראל [31.1.19]; ע"פ 1474/14 פלוני נ' מדינת ישראל [15.12.15]; ע"פ 618/06 מדינת ישראל נ' פלוני [27.3.07]).
- יפים לעניין זה דברי כב' השופט ע' גרוסקופף בע"פ 3011/17 פרץ נ' מדינת ישראל (31.1.19):
- "ואכן, השנים חולפות, נדמה לנו שאנו צועדים קדימה לעבר עולם מתקדם ושוויוני יותר, ואולם, לדאבון הלב, בתחום האלימות נגד נשים מצד בני זוגן וקרוביהן עולם כעוולתו נוהג. במצב דברים זה ענישה מחמירה נגד בני זוג אלימים הייתה ועודנה צורך השעה, ועובדה מצערת זו מפחיתה את המשקל שניתן לייחס

17 לשיקולי ענישה אחרים, כדוגמת נסיבותיו האישיות של המערער".

18 15. בחינת מידת הפגיעה בערך המוגן מובילה למסקנה כי הפגיעה היא ברף גבוה ביותר. נטילת

19 חיי אדם, תוך ירי לראשו, באמצעות אקדח, בכוונה לגרימת המוות, מהווה רף גבוה ביותר

20 של אלימות שפגעה בקדושת החיים. משהנאשם הורשע בעבירת רצח בכוונה תחילה, על-פי

21 הדין הישן, מידת הפגיעה בערך היא ברף גבוה מאוד.

22 16. בקביעת המתחם במקרה הנוכחי יש לתת משקל רב לכך שמדובר בעבירה של רצח בכוונה

23 תחילה של בת זוג, בנסיבות כמתואר לעיל, ועל המתחם לתת ביטוי לעקרון ההלימה ולשקף

24 את הסלידה החברתית ושאת הנפש ממעשיו של הנאשם. במקרה זה שבו הוכח היסוד נפשי

25 של כוונה תחילה - במובחן ממקרים של אדישות - הרף העליון של המתחם צריך להיות ברף

26 הגבוה של הענישה, עד כדי העונש המרבי. מנגד, יש לתת אף משקל לכך שהמעשה בוצע

27 בהחלטה רגעית, תוך סערת רגשות, ללא הליך ממשי של שקילה, ובסמוך לאחר מכן הנאשם

28 ניחם על מעשיו.

29 מכאן, שיש להעמיד את הרף העליון של המתחם על עונש של מאסר עולם, הגם שאין המדובר

30 במאסר עולם חובה. מנגד יש להעמיד את הרף התחתון של המתחם, בהתאמה, על עונש נמוך

31 יותר, באופן שיבטא את ההבחנה והמדרג שיצר המחוקק בין עבירת הרצח הבסיסית לבין

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד תפ"ח 885-11-18 מדינת ישראל נ'

06 ינואר 2021

מסרשה(עציר)

1 עבירת הרצח בנסיבות מחמירות, וכדי לאפשר את מנעד הענישה הראוי והמתאים בתוך

2 המתחם, בהתאם לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. בכך אף יבוא לידי ביטוי הן היחס

3 המיוחד לערך חיי אדם וקדושת חיי אדם, והן עקרונות האשמה וההלימה המחייבים קיומו

4 של יחס הולם בין חומרת המעשה ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטלים

5 עליו.

17. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, יש לתת את הדעת לכך שקודם לביצוע הרצח, הנאשם היכה את המנוחה בפניה במהלך ויכוח בין המנוחה לנאשם, בהמשך לכך היכה אותה בגבה באמצעות מכסה של מחבת ובעט ברגלה וכתוצאה ממעשיו, המנוחה נפלה ארצה ודיממה מרגלה. המנוחה התיישבה על כיסא בפינת האוכל וניגבה את הדם מרגלה ותוך כך הוויכוח ביניהם נמשך. בשלב זה גמלה בליבו של הנאשם החלטה להמית את המנוחה, הוא קם מהספה, הלך לחדר השינה והוציא את האקדח מהארון, צעד לכיוון המנוחה, דרך את האקדח, כיוון לעבר המנוחה וירה לעבר פניה ירייה אחת שגרמה למותה. הנאשם ביצע את המעשים בעוד ילדיה הפעוטים נמצאים בחדר אחר בבית. בהכרעת הדין נקבע שכוונת הנאשם להמית את המנוחה, התגבשה בסמוך לפני הרצח. הנזק שנגרם מביצוע העבירה הוא קיפוח חייה של המנוחה, וונגוץ וואסה ז"ל. המנוחה, אישה בת 36, אם לשלושה ילדים רכים בשנים, משכילה, בעלת שני תארים, אשר כל חייה היו לפניה, בעת שהנאשם גדע אותם באחת. מעבר לכך נגרמו נזקים קשים ומשמעותיים לבני המשפחה הגרעינית והמורחבת של המנוחה ותסקירי נפגעי העבירה מפרטים את הנזקים הקשים שנגרמו למשפחה בכללותה ולבני המשפחה - ילדיה, אביה ואחיה באופן אישי. הנאשם לא רק גדע את חייה של המנוחה, אלא גם גדע במו ידיו את מסלול חייהם התקין של ילדיה ושל בני משפחתה. מתסקירי נפגעי העבירה בולט המקום המרכזי והייחודי שהיה למנוחה בקרב משפחת מוצאה ומול ילדיה. מותה הותיר את בני משפחתה בתחושת אובדן קשה והשלכות הירצחה על כל אחד מהם הובאו בתסקירים. חיי ילדיה של המנוחה, אשר התייתמו מאמם בנסיבות טרגיות ואכזריות, בנה בן התשע, בתה בת החמש, היו יציבים עד ליום הרצח, ומאז עברו להתגורר בבית אביהם ואשתו, ומתמודדים מידי יום עם תסמינים טראומטיים שכוללים הדחקה והימנעות. בעניינה של הבת א' עולה פרוגנוזה מדאיגה כאשר לא ברור באיזה אופן יבואו לידי ביטוי התסמינים הפוסט טראומטיים בעתיד.

29 באשר לבן מ' עולים קשיים רגשיים, לימודיים ותפקודיים משמעותיים, ושני הילדים יישאו
30 כל חייהם משא כבד של חווית אובדן טראומטי וקטיעת רצף ההתקשרות הבטוחה שהייתה
31 להם עם אמם. תתכן פגיעה בתחושת הביטחון הבסיסית, פגיעה בתחושת אמון וקושי לחוות
32 קשר כבטוח, שעלולים להביאם להימנעות מקשרים. המשפחה הגרעינית התפרקה והילדים

95

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד תפ"ח 885-11-18 מדינת ישראל נ'
מסרשה(עציר) 06 ינואר 2021

1 פוצלו באופן ששני האחים מתגוררים בבית אביהם ואילו אחותם התינוקת מתגוררת בבית
2 אחות האם, כשהקשר בין הילדים והקשר ביניהם תלוי בהסדרי ראייה.
3 באשר לתינוקת לי, בתקופה הראשונה לאחר הרצח, היא התקשתה להירגע ולהירדם, חוותה
4 חרדה מתמדת, כמעט שלא אכלה. חוסר התיאבון גרם לאי עלייה במשקל ולעיכוב בגדילה.
5 היא עדיין נבהלת ומגלה רגישות יתר לרעשים. לי סבלה מעיכוב התפתחותי שמאפיין טראומה
6 בגיל ינקות. מגלה חשדנות כלפי זרים. הליך ההתקשרות עם אמה ואשר נקטע באחת, הוא
7 חיוני להתפתחות רגשית וחברתית תקינה. קטיעת ההתקשרות עלולה לגרום לטלטלה
8 במערכת הנפשית של התינוקת, אך תפקודם של אחות האם ובעלה כהוריה של לי מיתנה את
9 ההשלכות הללו. החוויה הטראומטית נושאת אפקט ארוך טווח אשר מתבטא ויתבטא בעתיד
10 באופן שונים לאורך חייה של לי.
11 אחות המנוחה אשר קיימה קשר קרוב ומשמעותי עם המנוחה, מגדלת את בתה של המנוחה,
12 ומתמודדת עם כאב עז וחווית אבדן קשה. היא חווה חרדה ודריכות, ופגיעה בתחושת
13 הביטחון ואמון באחרים. אביה של המנוחה - בשנות ה-80 לחייו, אשר הקשר שלו עם המנוחה
14 היה קרוב ומשמעותי, מצוי מאז הרצח במצוקה רגשית, המלווה בפגיעה במצבו הבריאותי
15 והתפקודי, הוא מתקשה להתרכז ונוטה לשכוח, ומאדם מתפקד ומעורה בחיי משפחתו הוא

16 הפך לאדם חלש. שלושת אחיה של המנוחה תיארו את התמודדותם המורכבת עם אובדנה של
17 המנוחה, כשהם מבטאים קושי רגשי ותפקודי.
18 הנאשם ביצע את העבירה מתוך קושי בשליטה ובוויסות עצמי במצב בו חש תסכול וכעס כלפי
19 המנוחה. מדובר בהחלטה רגעית של הנאשם שהתקבלה אמנם בכוונה תחילה, אך תוך סערת
20 רגשות, ולא לאחר תכנון מוקדם משמעותי. מיד בסמוך לאחר הירי, וכאשר הנאשם התעשת,
21 הוא התקשר למוקד 100 של המשטרה, ודיווח על מעשיו.
22 18. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת, לאחר תיקון 137 לחוק, מעלה כי לאור הזמן הקצר שחלף
23 מאז נכנס לתוקפו התיקון (בתאריך 10.7.19), טרם התגבשה מדיניות ענישה מובהקת בעבירת
24 הרצח הבסיסית במקרים דומים, ויש להניח שמדיניות זו תתגבש באופן הדרגתי. עם זאת,
25 במספר מקרים הוטלו על נאשמים עונשי מאסר ממושכים כמפורט להלן:
26 א. בתפ"ח (מחי ב"ש) 5228-11-17 מדינת ישראל נ"ע עמ' 18.11.20), הורשע נאשם על פי
27 הודאתו בעבירת רצח לפי סעיף 300(א), חטיפה לשם חבלה והשמדת ראיות. המנוח
28 דרש מהנאשם כסף ואיים עליו שאם לא ישלם לו, יטיל עליו ועל משפחתו כישוף.
29 הנאשם אמר למנוח שיבוא לאסוף אותו ברכבו כדי לשלם לו את שדרש. המנוח נכנס
30 לרכב בו היו הנאשם ואחר והם נסעו לבית ששייך למשפחת הנאשם, שם נטל הנאשם
31 טוריה ואת חפירה כדי לפגוע במנוח. הנאשם הציע למנוח לנסוע לראות שטח ששייך

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד תפ"ח 885-11-18 מדינת ישראל נ"ע

06 ינואר 2021

מסרשה(עציר)

1 למשפחתו וכשהגיעו לשטח, וירדו מהרכב, הנאשם ריסס בפניו של המנוח גז פלפל ואז
2 הנאשם והאחר היכו בראשו של המנוח באמצעות הטוריה והאת ובכך הביאו למותו.
3 בהמשך חפרו בור, קברו את גופת המנוח, והשמידו את מכשירי הטלפון של המנוח
4 ופרטים נוספים מהזירה. הצדדים הגיעו להסדר טיעון ובית המשפט קיבל את ההסדר

והשית על הנאשם עונש של 28 שנות מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. 5

- ב. בתפ"ח (מח' מר') 58246-02-18 מדינת ישראל נ' ברהנו (10.12.19), הורשע נאשם על 6 פי הודאתו
בעבירות רצח לפי סעיף 300(א), חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, גניבה 7
ושיבוש מהלכי משפט. הנאשם נכנס לדירת שכנו - קשיש כבד שמיעה, שהיה בגפו.
בעת 8 שהמנוח עמד בחדר המקלחת, הנאשם היכה בחזקה באמצעות אגרופיו
בפניו, בראשו 9 ובגבו של המנוח בכוונה להביא למותו. המנוח נפל לרצפה
ונפטר תוך זמן קצר כתוצאה 10 מהמכות. הוסכם בין הצדדים שהכוונה להמית
הייתה ספונטנית. הנאשם נטל את 11 מפתח הדירה ובאותו סוף השבוע
נכנס לדירה, נטל ממנה פריטים שונים ובמטרה 12 להסוות את הרצח
ניסה להצית את גופת המנוח ואת דירתו. למחרת הגיעה בתו של 13 המנוח,
הנאשם פתח את דלת הדירה, תקף את הבת במכות פטיש בראשה וגרם לה
14 חבלות בראש ובגפיים. במסגרת הסדר טיעון בין הצדדים, אשר נבע אף
מקשיים 15 ראייתיים מסוימים, הוסכם שהמאשימה תטען לעונש של 30 שנות
מאסר. בית המשפט 16 לא קבע מתחם עונש, והשית על הנאשם עונש של 28
שנות מאסר בפועל. 17

- ג. בתפ"ח (מח' מר') 25647-01-18 מדינת ישראל נ' פלוני (11.7.19), הורשע נאשם על פי 18 הודאתו
בעבירת רצח, לפי סעיף 300(א). הנאשם רצח את אשתו בדקירות סכין, לאחר 19
שבמהלך ויכוח בין השניים, המנוחה התקשרה למשטרה כדי להזעיק עזרה, ובשלב
זה 20 נטל הנאשם סכין מטבח ודקר אותה 6 פעמים בחזה ובבטן ולאחר מכן
דקר את עצמו 21 בבטנו באמצעות הסכין. בנם של השניים התעורר למשמע
צעקות אמו, וניסה לקחת 22 את הסכין מידי אביו ובמהלך המאבק ביניהם נגרמו
לבן חתכים בכפות ידיו. הצדדים 23 הגיעו להסדר טיעון בין היתר בשל קושי
ראייתי והסכמת הנאשם לוותר על זכויותיו 24 בדירת המשפחה. הנאשם הביע
צער על מעשיו, ותאר את האירוע כספונטני שהתחולל 25 במהלך ויכוח וסערת
רגשות. בית המשפט קיבל את הסדר הטיעון והשית על הנאשם 26 עונש של
25 שנות מאסר בפועל ומאסר מותנה. 27
- ד. בתפ"ח (מח' ת"א) 13903-07-18 מדינת ישראל נ' מרמש (17.9.20), הורשעו נאשמים 28 על פי
הודאתם בעבירת רצח לפי סעיף 300(א). הנאשמת ובן זוגה הנאשם קשרו קשר 29
לרצוח את אם הנאשמת נוכח התנגדותה לקשר ביניהם. הנאשם רצח את אם
הנאשמת, 30 בהסכמתה ועל דעתה של הנאשמת, באמצעות שבע דקירות סכין.
הנאשמים צעירים 31 ללא עבר פלילי, נדונו במסגרת הסדר טיעון לעונש
שעליו הוסכם בעקבות הליך גישור, 32

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד תפ"ח 885-11-18 מדינת ישראל נ'

06 ינואר 2021

מסרשה(עציר)

של 25 שנות מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. בית-המשפט קבע מתחם שבין 24 ל-29

2

שנות מאסר, וגזר את העונש בהתאם להסדר.

ה. בתפ"ח (מח' חי') 612-10-16 מדינת ישראל נ' עאמר (15.12.20), הורשע נאשם לאחר 3 ניהול

4 הוכחות בעבירת רצח לפי סעיף 300(א). הנאשם, ראש מועצת ג'וליס באותה

תקופה, הגיע עם רכבו לחניית המועצה, אז הגיע המנוח, עמו היה מסוכסך, לעבר

הרכב 5 כשמוט עץ בידו באמצעותו חבט ברכבו של הנאשם. הנאשם שלף אקדח

וירה לכיוון 6 המנוח 7 כדורים שגרמו למותו. בית המשפט קבע שהנאשם פעל

בכוונה להמית את 7 המנוח. נקבע מתחם עונש הנע בין 18 ל-30 שנות מאסר.

8 רבות לחברה ולמדינה, נדון לעונש של 20 שנות

9 מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

ו. בתפ"ח (מח' ת"א) 26100-07-17 מדינת ישראל נ' ברוך (24.11.19), הורשע נאשם לאחר 10 ניהול

11 הוכחות בעבירת רצח לפי סעיף 300(א). הנאשם אשר טיפל לאורך שנים רבות

באשתו שסבלה ממחלת נפש, בעקבות ויכוח שנתגלע ביניהם, הצמיד בחזקה

כרית 12 לפניה באופן שחסם את דרכי הנשימה והביא למותה. לאחר מכן ניסה

לשים קץ לחייו. 13 נקבע כי אין המדובר בהמתה בעלת מאפיינים הומניטריים.

14 פעל מתוך יסוד נפשי של כוונה להמית, וקבע

מתחם עונש הנע בין 18 ל-24 שנות

15 מאסר. נוכח הנסיבות המורכבות שיש בהן

16 והעד עבר פלילי, הושת על הנאשם

17 ערעור לבית המשפט העליון

18 (ע"פ 90/20), אשר הופסק בעקבות מותו של הנאשם.

19. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), אנו קובעים כי מתחם העונש ההולם נע בין

20 26 שנות מאסר בפועל ועד לעונש של מאסר עולם.

21 במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים חריגה מהמתחם.

22

23 גזירת העונש המתאים לנאשם

24 20. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן

25 קשורות בביצוע העבירה. במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לכך שהנאשם כבן 26, שירת

26 5 שנים כשוטר והוא נעדר עבר פלילי. העובדה שהנאשם היה שוטר במשטרת ישראל מצביעה

27 אמנם על רקע נורמטיבי, ואולם יש בה אף אלמנט לחומרה בכך שמי שאמון על שמירת החוק

28 ומחזיק באקדח מכוח תפקידו, מבצע באמצעות אותו אקדח עבירה ברף העליון של החומרה

29 (ראו דברי כב' השופט אלרון בע"פ 8420/19 בורגרקאר נ' מדינת ישראל [18.2.20], פסקה

עמוד 24

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד תפ"ח 885-11-18 מדינת ישראל נ'

06 ינואר 2021

מסרשה(עציר)

1 מובן שעונש מאסר למשך שנים ארוכות יקשה על הנאשם בהיותו נעדר מקורות תמיכה
2 משמעותיים, וכן לאור העובדה שמדובר במי שהיה שוטר. מצבו הרגשי של הנאשם מורכב,
3 כפי שעולה בדוח הפסיכולוגי שהוגש בעניינו, אשר תאר כי הנאשם חווה כיום מצוקה רגשית
4 חריגה עם פוטנציאל להתנהגות אובדנית. מצוקתו באה לידי ביטוי במחשבות וזיכרונות
5 חוזרים, חרדה, תחושת חוסר אונים וירידה במצב רוחו. אלה נובעים מהתמודדות עם מצבי
6 לחץ אקוטיים כגון זיכרונות חודרניים על האירוע, שהותו בבית הסוהר, ההליך המשפטי ונתק
7 מבתו. לנאשם קשיים פסיכולוגיים בעלי אופי מתמשך כגון קשיי ויסות עצמי ורגישות יתר
8 לביקורת במסגרת קשרים בין אישיים, הקשורים ככל הנראה לחוויות ילדותו השליליות. על
9 פי חוות הדעת הפסיכולוגית נסיבות חייו הקשות של הנאשם, אשר עלה לישראל בגיל צעיר,
10 התייתם מאמו, וגדל בתנאים מורכבים, היו בעלות השפעה עקיפה על ביצוע מעשה העבירה.
11 הנאשם הביע חרטה על מעשיו. מיד לאחר מעשה הרצח הוא התקשר למוקד 100 של
12 המשטרה, סיפר על מעשיו והזעיק עזרה. מאותה שיחת טלפון עולה כי הנאשם ניחם על כך
13 שגרם למות המנוחה, ומדובר בחרטה בסמוך לאחר המעשה. בחקירתו במשטרה חזר הנאשם
14 ושאל את החוקרת אם המנוחה נפטרה או נותרה בחיים, ובכה כאשר נאמר לו שאינה עוד בין
15 החיים. הנאשם אף הביע בחקירתו רצון למות, וניכר שהוא חש רגשות אשמה וצער רב על
16 מעשיו.

17 הנאשם הודה בבית המשפט ביסוד העובדתי של מעשיו, אך כפר ביסוד הנפשי, ובאשמתו.
18 הנאשם לא לקח אחריות מלאה על מעשיו, ולטענתו הוא לא התכוון לירות ולהביא למותה
19 של אשתו המנוחה. גם עתה לטענת הנאשם, כפי שהעלה אותה בפני הפסיכולוג מטעמו, לאחר

- 20 הכרעת הדין, הוא החליט להביא את האקדח כדי להפחיד אותה, ותוך כדי תנועת היד בה
- 21 הוא החזיק את האקדח, הוא באופן מקרי ולא מכוון ירה לעברה. מכאן, שמדובר במי שחש
- 22 חרטה על מעשיו ועל תוצאותיהם, ואולם אינו לוקח אחריות מלאה על אשמתו.
21. כמו כן יש לתת את הדעת לשיקול הרתעת הרבים, וזאת בשים לב לצורך להעביר מסר ברור
משמעי בדבר החומרה של אלימות כלפי בת זוג ובפרט זו של הנאשם אשר גרמה
תוצאה 24 הקשה מכל של גדיעת חיי אדם, על רקע של יכוח סתמי בין בני זוג
- בביתם. בית משפט העליון 25 חזר והבהיר כי עבירות אלימות נגד נשים המבוצעות בתוך
התא המשפחתי יזכו ליחס מחמיר 26 במיוחד וכי נדרשת ענישה קשה ומרתיעה (בעניין
זה ראו בע"פ 2333/17 פלוני נ' מדינת ישראל 27 [2.12.18] וע"פ 8136/18 פלוני נ'
מדינת ישראל [27.5.20]).
22. בכל הנוגע לרכיב הפיזיים, במישור העקרוני קיימת חשיבות רבה לפסיקתם של פיזיים
עבירה בכלל, ובעבירות המתה בפרט. תכליותיו של הפיצוי בהליך הפלילי הן, בין
היתר, לתת ביטוי והכרה חברתית, במסגרת ההליך הפלילי, למעמדם ולסבלם של
נפגעי 31 העבירה, ובמקביל ולהעניק להם סעד מהיר יחסית. במקרה של
עבירות המתה, הרי שנפגעי 32

99

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד תפ"ח 885-11-18 מדינת ישראל נ'

06 ינואר 2021

מסרשה(עציר)

- העבירה כוללים את בני המשפחה של מי שהעבירה גרמה למותו. מובן שהדבר אינו שולל 1 אפשרות מנפגעי העבירה להגיש
הליך אזרחי בגין מלוא נזקיהם, ואולם אין בכך כדי לגרוע 2
- מתכליותיו האמורות של הפיצוי הפלילי (ראו דברי כבי הנשיאה אי חיות בדנ"פ 5625/16 3
- אסרף נ' טווק [13.9.17], פסקה 14 ; ודברי כבי השופט די ברק-ארז בע"א 6925/16 מדינת 4 ישראל נ' ג'רחי
[12.5.19] [פסקה 22]. עוד יש לתת את הדעת לכך שהפיצוי המרבי שקבע 5 המחוקק במסגרת סעיף 77 בחוק העונשין
הוא בסך של 258,000 ₪, ובמקרה זה יש לפסוק 6
את הפיצוי המרבי הקבוע בחוק. 7
- במקרה דנן יש לחלק את הפיצוי באופן שילדי המנוחה יפוצו בחלק הארי של הפיצוי, ואחות 8
- המנוחה המגדלת את בתה התינוקת ביתרת סכום הפיצוי. 9
23. באיזון בין השיקולים השונים, שוכנענו כי יש לגזור על הנאשם עונש בחלקו המרכזי-גבוה של 10 מתחם העונש, אך לא
של מאסר עולם, לצד הפיצוי המרבי הקבוע בחוק למשפחת המנוחה. 11

12

סוף דבר 13

24. אשר על-כן, אנו גוזרים על הנאשם את העונשים הבאים:

14

א. 29 שנות מאסר בפועל אשר מניין מיום מעצרו 14.10.18.

15

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שנה מיום שחרורו ממאסר, כל 16 עבירת אלימות מסוג פשע. 17

ג. פיצוי בסך 258,000 ₪ אשר יחולק באופן הבא: סך 210,000 ₪ יחולקו באופן שווה בין 18 שלושת ילדי המנוחה (70,000 ₪ לכל ילד), וסך של 48,000 ₪ יעברו לאחות של המנוחה 19 המגדלת את בתה של המנוחה. הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט תוך 60 יום.

20

21 הפיצוי עבור הילדים אשר מתגוררים עם אביהם, הגרוש של המנוחה, יועבר לידי אבי

22 הילדים. הפיצוי עבור הבת אשר מתגוררת עם אחות המנוחה, יועבר לידי האחות,

23 המאשימה תמציא את הפרטים הרלוונטיים. האב ואחות המנוחה ישמרו כספים אלה

24 בידיהם הנאמנות עבור הקטינים עד הגעתם לגיל 18, ובמועד זה יעבירו את הכספים

25 לידיהם. ככל שהאב ואחות המנוחה יבקשו לעשות שימוש בכספים עבור צרכי הילדים

26 קודם לכן, יוכלו לפנות בבקשה לגורם המוסמך לכך.

27

28 אנו מפנים את תשומת לב הממונה על מאסרו של הנאשם לכתוב בדוח הערכה פסיכולוגית

29 של הנאשם, לפיה יש לנאשם פוטנציאל אובדני.

06 ינואר 2021

3
4
5
3
7

עמי קובו, שופט

עמוד 27

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד תפ"ח 885-11-18 מדינת ישראל נ"מ מסרשה(עציר)

זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 ימים.

ניתן והודע היום כ"ב טבת תשפ"א, 06/01/2021 במעמד הנוכחים.

ד».

דבורה עטר, שופטת

רות לורך, שופטת - נשיאה

הוקלד על ידי ליאת קחלון